

Justitsminister anførte Grunde kan jeg dog ikke ret forsoner mig med den Tanke, at Regjeringen skal give en saadan Mand Stempel eller Autorisation til at anbefale visse Linier, visse Skibe, visse Selskaber og visse Egne. Jeg tror, at Elgt bør stilles fuldstændig frit, da det ellers kunde se ud, som om der i alt Fald var en Slags Anerkjendelse fra Regjeringens Side deraf; og da jeg derhos ikke kan være med til at lade en saadan Afgift hvile paa Folk, som ikke ville benytte denne Betsledning, har jeg det Haab, at Thinget vil forfaste § 5. — Det Vædringsforslag, der er stillet af mig til § 3, fandt, saavidt jeg forstod, den høitagtede Justitsministers Billigelse. Jeg skulde selvfølgelig ikke have stillet det, hvis det ikke havde staaet i Hovedloven; men at gjøre en Undtagelse for Fuldmægtigens Vedkommende og gjøre det strengere for ham end for selve Agenten har jeg ikke ment vilde være rigtig. Bestemmelsen vil jo for Dvrigt sjelden blive brugt, men bliver den brugt, har jeg Haab om, at det vil være til Gavn, og jeg kan derfor kun bede det ærede Thing om at ville vedtage denne lille uskyldige Vædring.

Bille: Det af mig stillede Vædringsforslag til § 5 gaar udelukkende ud paa en Resdaktion og er foretagen efter Opfordring af Medlemmer af Landsthinget, som have beskjæftiget sig med denne Sag. Det har ikke anden Opgave end at gjøre en lille Rettelse af en Unoiagtighed i Lovens Affattelse, hvorpaa man først er bleven opmærksom, efterat Loven havde forladt det andet Thing, og Vædringsforslaget forandrer altsaa paa ingen Maade Noget af Realiteten i Paragrafen. — At udelade § 5 vilde efter min Mening gjøre et meget stort Skaar i den Betydning, dette Lovforslag vil faae.

Talser: I Modspætning til den ærede sidste Taler maa jeg tilraade at udstemme § 5, idet jeg tror, det er unyttigt at oprette en saadan Post som den deri omhandlede, og at det i flere Tilfælde vil kunne virke skadelig. Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Paragraf vil virke gavnlig, vil i overordentlig høi Grad

berø paa, hvilken Mand der vælges paa de forskjellige Steder til at beslaade den Post, som derefter tænkes oprettet, men man maa endoglaa nære Frygt for, at Paragrafen i flere Tilfælde snarere vil virke skadelig. Jeg tror heller ikke, at det forholder sig fuldstændig rigtig, hvad den høitærede Justitsminister nylig bemærkede om, at de Mænd, der særlig ere interesserede i dette Spørgsmaals Afgjørelse, nemlig de Mænd, som have med Udvandringsvæsenet her i Landet at gjøre, have ønsket en saadan Post oprettet; i alt Fald gjælder det ganske sikkert ikke om dem Alle. Jeg tror at turde paastaa, at der i saa Henseende findes temmelig delte Meninger, og at en saadan Foranstaltning ikke vil blive imødet med Tilfredshed eller med Tillid af de Mænd, hvem Staten allerede har betroet et Hverv i den Henseende. Det maa nemlig vel erindres, at vi allerede ved en tidligere Lov have oprettet en Autoritet eller offentlig Myndighed, hvem det er betroet at have Tilsyn med denne Sag. Jeg tror, at det har visse Misligheder at oprette en saadan Post, og jeg vil derfor for mit Vedkommende i temmeligt høi Grad traaade, at man opretter en Post som den, der er betegnet i § 5.

Justitsministeren: Jeg maa tilstaa, jeg veed ikke rigtig, hvem det ærede Medlem sigtede til med de Mænd, som Staten allerede havde givet et Hverv i saa Henseende; de private Udvandringsagenter have dog sandelig ikke noget Statshverv. Jeg skal i Dvrigt blot bemærke, at jeg ingenlunde har sagt, at alle Udvandringsagenter have udtalt et Dnske i saa Henseende; jeg sagde, at det, der blandt Andet havde havt Indflydelse paa mig, da jeg i Landsthinget erklærede, at jeg ikke kunde have Noget at indvende imod Forslaget, var, at flere Udvandringsagenter i et Andragende havde udtalt sig paa den anførte Maade. Jeg holder det her i min Haand, og det er til Thingets Eftersyn, hvis det ønskes; det er underskrevet af 4 Udvandringsagenter.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, var Forhandlingen sluttet.